

128850 GRM/CMB/mak
15. august 2025

Advokatpartnerselskab
Fredrikstadvej 1
9200 Aalborg SV.
Tlf. 86 62 06 00
CVR-nr. 36 03 05 34
Bank: 7831 1181453
www.leoniadvokater.dk
post@leoniadvokater.dk

Replik

I BS-63689/2024-KBH

Dansk Musiker Forbund, Aalborg Afdeling

CVR-nr.: 14722912

Borgergade 29

9000 Aalborg

Og

DMF Djursland

CVR-nr.: 33103395

Mejsevej 3

8544 Mørke

Og

DMF Fyns Stift

CVR-nr.: 31437156

Holmevej 1

5750 Ringe

Og

DMF Haderslev Afdelingen

CVR-nr.: 36007966

Solsortvej 11

6230 Rødekro

Og

Dansk Musiker Forbund, Herning

CVR-nr.: 35155694

Nørregade 7B

7400 Herning

Og

Dansk Musiker Forbund Nordvestjylland

CVR-nr.: 35625399

Rosenhaven 35

7870 Roslev

Og

Dansk Musiker Forbunds Odense Afdeling

CVR-nr.: 12747616

Munkerisvej 12

5230 Odense M

Og

Dansk Musiker Forbund, Svendborg

CVR-nr.: 32368352

Bergmannsvej 94

5700 Svendborg

Og

Dansk Musiker Forbund, Sydvest Afdelingen

CVR-nr.: 35178619

Gabelsparken 119

6740 Bramming

Og

Dansk Musiker Forbund Trekanten

CVR-nr.: 42681326

Johannebjergparken 21

7120 Vejle Øst

Og

DMF Viborg

CVR-nr.: 41624477

Overgårdsvej 6

8800 Viborg

Og

Foreningen MusikerNet

CVR-nr.: 33617127
Fortunas Have 27 4 2
2680 Solrød Strand

indstævner undertegnede herved

Dansk Musiker Forbund
CVR-nr.: 60779910
Sankt Hans Torv 26
2200 København N

1 PÅSTAND 1

1.1 PRINCIAPAL

Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at forslag 10, 12a, 11, 13 og 16a på Dansk Musiker Forbunds årsmøde den 29.-30. september er ugyldige.

1.2 SUBSIDIÆR

Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at forslag 12a, 11 og 16a vedtaget på Dansk Musiker Forbunds årsmøde 29.-30. september 2024 er ugyldige.

1.3 MERE SUBSIDIÆR

1.4 Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at forslag 12a og 16a vedtaget på Dansk Musiker Forbunds årsmøde 29.-30. september 2024 er ugyldige.

Påstand 1 indeholder den almindelige subsidiære modifikation

PÅSTAND 2

1.5 PRINCIAPAL

Sagsøgte tilpligtes at anerkende at være erstatningsansvarlig for det økonomiske tab, som de ugyldige beslutninger medfører for de berørte lokalforeninger.

2 Indledende bemærkning om påstandenes præcision

2.1.1 Sagsøgte anfører, at påstandene er så upræcise, at de ikke kan tages til følge, og at det overlades til retten og sagsøgte at gætte på, hvilke forslag der påstås ugyldige. Dette bestrides.

2.1.2 Det gøres gældende, at påstandene, henset til sagens karakter og antallet af beslutninger, er udformet med tilstrækkelig præcision og i overensstemmelse med retsplejelovens krav. Påstan-

dene relaterer sig entydigt til de beslutninger, der blev vedtaget på DMF's årsmøde, og som allerede er identificeret i stævningen.

2.1.3 Af hensyn til sagsøgte og for at undgå enhver tvivl vil det i det følgende blive nærmere præciseret, hvilke konkrete mangler der medfører tiltrædelse af hvilke påstande. Dette sker uden at ændre påstandenes indhold, men alene for at tydeliggøre deres rækkevidde og anvendelsesområde.

2.1.4 **Principale påstand**

2.1.4.1 Der foreligger en formel og/eller materiel mangel, som medfører, at forslag 12a erklæres ugyldig. Henset til den indbyrdes sammenhæng og forudsætningsforholdet mellem forslagene må forslag 10, 11, 13 og 16a herefter bortfalde som afledt retsvirkning. Når hovedforslaget falder, falder også de konsekvens- og implementeringsforslag, der hviler herpå. Nedenfor tydeliggøres denne sammenhæng:

Om forslag 16a

Forslag 16a er udtrykkeligt udformet som et konsekvens- og implementeringsforslag, der udgør den fysiske manifestation af forslag 10, 11, 12a og 13, og som "er stillet som konsekvens af" vedtagelse af forslaget om oprettelse af regioner. Det fremgår tillige, at lokalforeningerne erstattes af regioner, at der ikke længere fastsættes lokalt kontingent, og at regionsforpersonen er født medlem af hovedbestyrelsen. Uden gyldig vedtagelse af 12a bortfalder forudsætningen for hele 16a, der derfor må anses uden genstand og ugyldigt som afledt retsvirkning.

2.1.4.1.1 Om forslag 11

Forslag 11 er begrundet og struktureret som en fordelingsmodel "med den nye kontingentstruktur" og med et fremadrettet system, hvor tildeling af midler sker efter strategiplan, aktivitetsplaner og godkendelser centralt. Modellen opererer materielt med regioner og strategisk styring, hvilket også afspejles i forslag 12a, der henviser til økonomibestemmelser og et trinvis ikrafttrædelsesforløb. Når 12a kendes ugyldigt, foreligger der ikke den regionstruktur, som 11 forudsætter, hvorfor 11 bliver uanvendeligt i sin egen forudsatte kontekst og derfor må bortfalde som retsafledt af ugyldigheden af 12a.

2.1.4.1.2 Om forslag 13

Forslag 13 flytter "den daglige økonomiske administration" til forbundet, indfører fælles konti i forbundet og afskaffer lokale bankkonti. Efter forslaget leveres budgetter, bevægelser og afrapportering centralt, og udbetalinger foretages af forbundets økonomimedarbejdere. Forslagets indhold er udtryk for en administrativ gennemførelse af den centralisering, som 12a tilsigtede organisatorisk. Hvis 12a er ugyldigt, savner 13 hjemmelsmæssigt grundlag i den forudsatte struktur og kolliderer med lokalforeningernes bestående vedtægter og retlige selvstændighed. Som afledt retsvirkning kan 13 derfor ikke opretholdes.

2.1.4.1.3 Om forslag 10

Forslag 10 afskaffer lokalafdelingskontingenterne og indfører en ensartet kontingentstruktur, der fra 1. januar 2025 skal opkræves centralt. Forslaget blev i årsmødets behandling koblet sammen med de øvrige struktur- og økonomiforslag; referatet noterer udtrykkeligt de "forudsætninger" mellem forslagene og håndterer den tekniske udfordring ved, at 12a henviste til 11, før 11 var behandlet. Forslag 10 er i praksis tænkt ind i det samlede omlægningstema, hvor fordeling og kontrol efterfølgende sker gennem 11 og den regionsopbygning, som 12a etablerer. Når 12a bortfalder, ophæves den sammenhæng, hvori 10 er tænkt implementeret, og 10 kan ikke uden videre gennemføres over for selvstændige lokalforbund, der efter deres egne vedtægter har kompetence til at fastsætte og forvalte lokal økonomi. Afledt af ugyldigheden af 12a må 10 derfor tilsidesættes i det omfang, det forudsætter regionstrukturen og ophævelse af lokalforeningernes kontingentrettigheder.

2.1.5 **Subsidiære påstand**

- 2.1.5.1 Der foreligger en formel mangel ved vedtagelsen af forslag 12a og 11, idet der ikke opnåedes det vedtægtsmæssigt krævede flertal på to tredjedele. Forslag 16a må herefter bortfalde, da det er en direkte konsekvens af vedtagelsen af forslag 12a.

2.1.6 **Mere subsidiære påstand**

- 2.1.6.1 For det tilfælde at retten måtte finde, at der ikke foreligger den fornødne sammenhæng mellem forslag 12a og forslag 10, 11 og 13, påstås ugyldighed begrænset til forslag 12a og 16a. Ugyld-

digheden støttes på materielle mangler, herunder men ikke begrænset til manglende bemyndigelse, overskridelse af beslutningskompetence, misbrug af foreningskompetence og tilsidesættelse af stiftede rettigheder. Uanset vurderingen af sammenhængen med forslag 10, 11 og 13 er forslag 16a et implementeringsforslag for 12a, hvorfor ugyldighed af 12a nødvendigvis medfører ugyldighed af 16a.

2.1.7 **Vedrørende påstand 2**

Det præciseres, at opgørelsen af det økonomiske krav først kan foretages endeligt, når det står klart, om forbundet fastholder og fortsætter implementeringen af de anfægtede beslutninger. Fortsættes gennemførelsen, vil tabet forøges og omfatte blandt andet tab ved overflytning af medlemmer, tilbageholdelse af lokalkontingent, afvikling eller indskrækning af lokale aktiviteter, administrative omkostninger ved reetablering samt renter. Der tages udtrykkeligt forbehold for at opgøre og forhøje erstatningskravet på et senere tidspunkt i takt med sagens faktiske udvikling.

3 ANBRINGENDER

3.1 Sagsøgte har fremført en række forhold, som sagsøgerne ikke er enige i. Da disse forhold ikke har juridisk relevans for sagen, vil de ikke blive behandlet nærmere.

Ligeledes vil der ikke blive kommenteret på de af sagsøgte omtalte "nye love", idet disse efter sagsøgernes opfattelse er ugyldige og uden betydning for den retlige vurdering. De kan højst tjene som et bidrag til forståelse af de organisatoriske udfordringer, som forbundet selv har erkendt og ved hjælp af nye vedtægter ønsker af afhjælpe, men de kan hverken afhjælpe formelle eller materielle mangler ved årsmødets beslutninger eller tilvejebringe den fornødne kompetence.

3.2 **Forholdet mellem Forbundet og lokalforeningerne**

- 3.2.1 Sagsøgte påberåber sig, at DMF er et såkaldt enhedsforbund efter § 1, stk. 1 i Forbundets love, og henviser dertil, at betegnelsen »afdeling« i sig selv skulle indikere et hierarkisk forhold, hvor Forbundet har bestemmende indflydelse over lokalforeningerne. Denne opfattelse bestrides, idet betegnelsen enhedsforbund eller afdeling ikke har nogen retlig betydning.
- 3.2.2 Det er fast antaget i retspraksis og litteratur, at det ikke er betegnelsen (" enhedsforbund" "afdeling", "filial" mv.), men den konkrete faktiske indretning, der er afgørende.
- 3.2.3 Dette princip er fastslået i U 1873.431 H, hvori Højesteret skulle tage stilling til, om en ejendom, opsparet af en lokal enhed, tilkom denne enhed eller Centralbestyrelsen i København. Højesteret udtalte, at betegnelsen filial ikke var afgørende, og lagde i stedet vægt på, hvordan relationen mellem enheden i Horsens og centralledelsen faktisk var indrettet. Der blev lagt vægt på, at den lokale enhed i Horsens havde opbygget og forvaltet egne midler, og at den havde handlet som en reelt uafhængig aktør. Højesteret fastslog derfor, at enheden i Horsens "indtog en mere selvstændig stilling, end der ellers efter lovene tilkom filialer". Med andre ord: selv om enheden formelt var placeret som underlagt centralorganisationen, fandt retten, at den reelt havde opnået en de facto-selvstændighed.
- 3.2.4 Tilsvarende fremgår af U 1929.950 ØL, hvor Østre Landsret vurderede, at Dansk Tømrerforbunds Haderslev-afdeling udgjorde en selvstændig juridisk enhed med egen bestyrelse, økonomi, samt beslutningskompetence. Dette medførte, at Forbundet ikke kunne pålægges ansvar for afdelingens dispositioner. Ligeledes fandt Vestre Landsret i U 1936.950 VL, at en lokal fagforeningsafdeling, der også havde egen bestyrelse, særskilt økonomi og selvstændige beføjelser i forhold til medlemsadministration, havde en sådan grad af selvstændighed, at afdelingen måtte anses for et selvstændigt retssubjekt, hvilket medførte, at Forbundets ikke kunne hæfte for lokalafdelingens handlinger.
- 3.2.5 Ovenstående retspraksis viser klart, at det ikke er den formelle organisationsplan, Forbundets interne selvforståelse eller navngivning, der er afgørende. Det afgørende er, om der i praksis foreligger selvstændig økonomiforvaltning, egne vedtægter og egne beslutningsorganer.
- 3.2.6 DMF Aalborg er struktureret som en selvstændig juridisk person med egen beslutningskompetence og suverænitet. Som sådan må DMF Aalborg ansvarsregulativt betragtes som en fritstående, juridisk enhed med egen suveræn beslutningsbeføjelse, der alene hæfter for egne handlinger og forpligtelser inden for nærværende organisationshierarki. At Forbundet og lokalforeninger som Aalborg er forbundne gennem indbyrdes aftaler, herunder DMF's love og egne vedtægter, udgør en naturlig og anerkendt måde at organisere samarbejde mellem selvstændige foreninger med fælles formål på.
- 3.2.7 Den selvstændige retsstilling for lokalforeninger er tillige fastslået i retspraksis. I U 1959.688 VL (Bødkernes Arbejdsløshedskasse) fandt Vestre Landsret, at en lokalafdeling udgjorde et selvstændigt retssubjekt, uagtet at organisationen i øvrigt fremstod som en samlet enhed med fælles opkrævning og afregning. Afgørende for landsrettens vurdering var, at afdelingen havde ført selvstændigt regnskab, disponeret over egne midler og i praksis udøvet selvstændig virksomhed. Retten fandt på den baggrund, at ansvaret for afdelingens forhold ikke kunne tillægges hovedorganisationen, idet afdelingen måtte anses for retligt og økonomisk adskilt.

- 3.2.8 På samme måde må Forbundets hovedfunktion karakteriseres som primært administrativ, sekretariatsmæssig og koordinerende. Selvom Forbundet som organisation kan indtage en central, praktisk og administrativ rolle i relation til lokalforeningerne, forbliver den reelle beslutningsmagt og suverænitet hos de enkelte afdelinger. Disse forvalter egne midler, afholder egne generalforsamlinger og træffer selvstændige beslutninger i egne anliggender.
- 3.2.9 Lokalforeningerne har egne vedtægter, som udgør det retlige grundlag for deres virke og organisering. I henhold til DMF's love § 6, stk. 1, finder disse love ikke anvendelse på lokalforeningerne, hvilket understreger, at tilknytningen til DMF er begrænset og ikke indebærer underordningsforhold. Der består således alene en løs organisatorisk tilknytning, uden at dette fratager afdelingerne deres selvstændige retlige og beslutningsmæssige status.
- 3.2.10 Det er tillige fastslået, at generalforsamlingen er den øverste myndighed i alle afdelingens anliggender. Det bekræfter, at hver lokalafdeling fungerer som en selvstændig enhed, hvor beslutningskompetencen ikke er afledt af eller underlagt DMF's centrale organer, men derimod udøves direkte af medlemmerne i den enkelte afdeling.
- 3.2.11 Retspraksis støtter dette synspunkt. I U 1890/673 omhandlede sagen skyttekredse under Gl. Københavns Skytteforening. Det blev fastslået, at hvor enhederne har udviklet sig til at indtage en selvstændig stilling, kan disse anse sig som udtrådt, selv uden nærmere regulering herom i hovedforeningens vedtægter. Det blev anerkendt, at kredsene havde egne vedtægter og midler, og at de herved havde løsrevet sig fra det centrale led.
- 3.2.12 Retten lagde yderligere betydelig vægt på, at kredsene først var blevet indordnet i den samlede forening efter deres oprettelse, og at det derfor måtte anerkendes, at de havde bevaret deres selvstændighed. Det blev fastslået, at kompetencen til at træffe beslutning om udtræden fra foreningen tilkom kredsenes egne generalforsamlinger eftersom at kredsene havde egne vedtægter og midler. Det blev samtidig fastslået, at kredsene ikke kunne forpligtes til at aflevere deres midler, herunder kassebeholdning og rekvisitter, som tilhørte kredsene selv.
- 3.2.13 Retspraksis anerkender også i andre sammenhænge, at lokalforeninger, der har udviklet sig med selvstændig struktur og formueforvaltning, ikke uden videre kan anses som underlagt en hovedorganisation. I HRT 1864/725 var spørgsmålet, om nogle personer kunne få udleveret midler, som selskabet »De danske Våbenbrødre i Horsens« havde opsamlet, efter at selskabet havde udskilt sig fra hovedselskabet i København.
- 3.2.14 Retten lagde vægt på, at Horsens-selskabet, uanset tilknytningen til hovedorganisationen, havde valgt egen bestyrelse, ført egen forvaltning og på væsentlige punkter handlet selvstændigt i forhold til sine medlemmer. Det blev tillagt afgørende betydning, at selskabet i Horsens havde rådighed over midler tilvejebragt fra egne medlemmer, og at disse midler var anbragt lokalt. Det fandtes uden betydning, at medlemmerne oprindeligt havde forpligtet sig til at følge såvel gældende som fremtidige regler udstedt af hovedselskabet. Retten anerkendte dermed, at selskabet i Horsens ved sin selvstændige organisering og forvaltning havde løsrevet sig fra det overordnede led og herefter måtte anses som en ny selvstændig enhed.

3.2.15 Det gøres gældende, at DMF's lokalforeninger indtager en tilsvarende retsstilling. Hver afdeling er en selvstændig enhed, stiftet før den organisatoriske tilknytning til DMF, med egne vedtægter, generalforsamling og økonomisk forvaltning.

3.2.16 Det gøres i den forbindelse gældende, at hverken årsmødet eller DMF's bestyrelse har kompetence til at lukke eller foretage gennemgribende strukturelle ændringer for DMF Aalborg. Det kompetente organ hertil vil være afdelingernes øverste myndighed, nemlig deres respektive generalforsamlinger.

3.3 Ændring vs. Ophør

3.3.1 Sagsøgte anfører, at det savner mening at tale om opløsning i forbindelse med årsmødets vedtagelser. Det bestrides. Når en forening ophører med at eksistere som selvstændig enhed, og dens formue, beslutningskompetence og organisatoriske struktur overgår til en anden enhed, foreligger der retligt set en opløsning – uanset om dette betegnes som "sammenlægning", "fusion" eller "strukturændring".

3.3.2 Det afgørende er ikke, hvordan beslutningen er benævnt, men hvilke virkninger den har. Opløsning foreligger, når foreningen ikke længere råder over egen økonomi, ikke længere har egne vedtægter, og når dens beslutningsorganer afskaffes og erstattes af en ny struktur med nye organer, sammensat og valgt efter nye regler.

3.3.3 Forslag 12a medfører, at lokalforeningerne ophører med at eksistere som selvstændige juridiske enheder, og at lokalforeningernes medlemmer tvangsmæssigt indlemmes i en ny regionsstruktur under Forbundet. Lokalforeningernes midler overføres til Forbundet, deres vedtægter ophæves, og deres organer nedlægges. Forslag 16a gennemfører den nødvendige vedtægtsmæssige konsekvensændring. Foreningernes særskilte identitet og handleevne bringes hermed til ophør.

3.3.4 Det gøres gældende, at denne proces, både efter form og indhold, har karakter af en opløsning. Når de eksisterende foreninger ophører med at have særskilt eksistens, og deres midler, struktur og formål integreres i en ny organisatorisk ramme, foreligger der ikke blot en ændring af en eksisterende ordning, men en afslutning og en begyndelse på noget nyt. Det er netop kendetegnet ved opløsning, at den gamle enhed ikke længere består i sin hidtidige form.

3.3.5 Når der foreligger en opløsning, følger det af almindelige foreningsretlige principper, at beslutning herom skal træffes af den enkelte forenings øverste myndighed og efter de særlige regler, der gælder herfor. I DMF Aalborgs tilfælde er dette generalforsamlingen, hvor beslutning om opløsning kræver 5/6 flertal, jf. vedtægternes pkt. 15.

3.3.6 Det bestrides, at årsmødet har kompetence til at opløse selvstændige medlemsforeninger eller at træffe beslutninger, der reelt har samme virkning. Det forhold, at beslutningen ikke er betegnet som en opløsning, kan ikke føre til et andet resultat, når konsekvenserne svarer hertil.

3.3.7 Det gøres på den baggrund gældende, at forslagene indebærer en de facto-opløsning af de sagsøgende foreninger. Vedtagelse heraf kræver, at det kompetente organ, generalforsamlin-

gen i hver enkelt forening , særskilt tiltræder opløsningen i overensstemmelse med foreningens egne vedtægter.

- 3.3.8 Det gøres i øvrigt gældende, at såfremt domstolene mod forventning måtte nå frem til, at der er tale om en sammenlægning og ikke en opløsning, ændrer dette ikke vurderingen af kompetencespørgsmålet. En sådan beslutning vil ligeledes forudsætte, at generalforsamlingen i hver enkelt forening særskilt tiltræder den, i overensstemmelse med foreningens egne vedtægter, for at være gyldig.

3.4 Afgørelse af foreningsretlige stridigheder

- 3.4.1 Sagsøgte gør gældende, at sagsøgerne, i form af lokalforeninger, ikke har fornøden retlig interesse i sagen. Det anføres, at der reelt er tale om en politisk uenighed, som bør håndteres gennem de interne beslutningsorganer i DMF, og at det taler imod retlig interesse, at sagen er anlagt af afdelingerne og ikke af individuelle medlemmer.
- 3.4.2 Dette bestrides. En retlig tvist foreligger, når der er uenighed om rettigheder eller pligter, som har hjemmel i vedtægter, aftaler eller almindelige retsgrundsætninger. Når de omhandlede vedtagelser indebærer overførsel af formue, ophævelse af vedtægter og nedlæggelse af beslutningsorganer, foreligger der en tvist med retlig karakter.
- 3.4.3 Forslagene 10, 11, 12a, 13 og 16a indebærer, at lokalforeningerne fratages adgang til egen formue, egen ledelsesstruktur (herunder generalforsamling og bestyrelse) og vedtægtsmæssig autonomi. Der er dermed tale om en konkret og væsentlig indgriben i afdelingernes eksistens og retsstilling, som klart har karakter af en retlig tvist.
- 3.4.4 Sagsøgtes henvisning til, at sagen burde behandles som led i DMF's interne demokratiske proces, er uden betydning, når tvisten har retlig karakter. Forhold af retlig karakter kan ikke undtages fra domstolsprøvelse. Det forhold, at DMF er et medlemsdemokrati, ændrer ikke ved gældende regler om partsbeskyttelse og domstolenes kompetence.
- 3.4.5 Det er det retssubjekt, hvis rettigheder anfægtes, der har søgsmålsadgang. I den foreliggende sag er det ikke enkelte medlemmer, men de sagsøgende foreninger, som risikerer at miste deres formue og suværn beslutningsbeføjelse i egne anliggender og vedtægtsbestemte status. Det er derfor både relevant og påkrævet, at lokalforeningerne anlægger sagen i eget navn.

3.5 Domstolenes prøvelsesret

- 3.5.1 Det gøres gældende, at årsmødets beslutninger i foreningsforhold ikke er unddraget domstolskontrol, og at der foreligger adgang til prøvelse af både beslutningens tilblivelse og dens indhold. Domstolene har adgang til at tage stilling til, om en beslutning er ugyldig som følge af mangler ved vedtagelsen eller fordi den krænker gældende ret eller stiftede rettigheder.
- 3.5.2 Ugyldighed støttes på både formelle og materielle mangler i nærværende sag. Det omfatter blandt andet, om beslutningen er truffet af det kompetente organ, manglende opfyldelse af ved-

tægtsmæssige krav til majoritet, overholdt, og om beslutningen har en virkning, der strider mod vedtægten, lovgivning eller almindelige retsprincipper.

- 3.5.3 Som yderligere støtte henvises til selskabslovens § 109, der fastslår, at en generalforsamlingsbeslutning er ugyldig, hvis den ikke er blevet til på lovlig måde, eller hvis beslutningens indhold strider mod lovgivning eller vedtægter. Denne bestemmelse finder analog anvendelse på foreninger, da de bagvedliggende hensyn til at beskytte medlemmers rettigheder og sikre lovlige beslutningsprocesser er sammenfaldende i selskaber og foreninger.
- 3.5.4 Når en generalforsamlingsbeslutning erklæres ugyldig, mister den enhver retsvirkning, og ingen er forpligtet til at efterleve beslutningen. Dette følger af det grundlæggende retsprincip om, at ugyldige beslutninger ikke kan skabe rettigheder eller forpligtelser.
- 3.5.5 Konsekvensen af en ugyldig generalforsamlingsbeslutning er, at beslutningen anses som aldrig truffet, og at dens virkninger derfor som udgangspunkt skal tilbageføres. Handlinger, der allerede måtte være gennemført i medfør af en ugyldig beslutning, kan kræves omgjort, og medlemmer eller afdelinger er således ikke forpligtet til at efterleve en beslutning, der er erklæret ugyldig.
- 3.5.6 Endvidere gælder det, at en forening kan ifalde erstatningsansvar, såfremt der som følge af en ugyldig beslutning er opstået et økonomisk tab for medlemmer eller afdelinger. Dette følger af praksis, jf. blandt andet U 1912A/851 og U 1934/572 VL, hvor domstolene har fastslået, at en forening kan være erstatningsansvarlig, når den fastholder eller gennemfører en beslutning, der viser sig ugyldig, og herved påfører medlemmer eller enheder et tab. Dette gælder navnlig i tilfælde, hvor beslutningen indebærer et indgreb i bestående rettigheder eller økonomiske interesser.
- 3.5.7 Der tages på denne baggrund udtrykkeligt forbehold for at gøre et erstatningskrav gældende over for DMF for det økonomiske tab, som de ugyldige beslutninger måtte medføre for de berørte lokalforeninger. Et eventuelt tab kan først opgøres på et senere tidspunkt, da det på nuværende tidspunkt fortsat er uklart, om DMF agter at gennemtvinge oprettelsen af regioner og dermed håndhæve de ugyldige beslutninger.

Aalborg, den 15. august 2025

Glenn R. Muir
Advokat

